

Per AnnaU el dj., 03/04/2025 - 08:00

La detenció a Turquia de l'alcalde d'Istanbul, Imamoglu, opositor d'Erdogan, és un exemple més de la precarietat democràtica a què, tristament, ens estem acostumant en aquest món tan global. Molts manifestants han sortit al carrer per protestar tot i la forta repressió del règim: un clam contra la injustícia del poderós i contra l'arbitrarietat d'apartar els qui em fan nosa.

Traslladant-ho a un nivell més local o proper, en la nostra petita comunitat laboral, associativa, eclesial o familiar, em pregunto si estem només pendents que els altres no ens facin ombra (en el fons volem ser petits déus i creure'ns que podem dominar-ho i controlar-ho tot) o bé si ens deixem interpel·lar per ells i hi dialoguem. Com tractem el proïsme? Fomentem actituds d'escolta i de diàleg, de respecte a l'altre? Construïm conjuntament tenint en compte les diferents parts implicades en comptes d'imposar de manera autoritària?

En un entorn en què potser cada vegada ens sentim més desprotegits, estem disposats a canviar, a créixer, a obrir-nos als altres, a sostenir-los quan calgui i a deixar-nos ajudar? Ens creiem que actituds com la llibertat ens apropen al Regne que tanta falta fa construir?

L'Evangeli de diumenge passat ens explicava la paràbola del fill pròdig... o del pare misericordiós. *"Lavors reflexionà i es digué: "Quants jornalers del meu pare tenen pa de sobres i jo aquí m'estic morint de fam! Aniré a trobar el meu pare i li diré: Pare, he pecat contra el cel i contra tu. Ja no mereixo que em diguin fill teu; tracta'm com un dels teus jornalers." I se n'anà a trobar el seu pare. El seu pare el veié i es commogué, corregué a tirar-se-li al coll i el besà".*

Tinguem coratge per a convertir-nos i tornem a casa, que el Pare ens està esperant i vol fer festa i celebrar la nostra tornada. Reconciliem-nos amb Ell i fem cas de la crida a ser misericordiosos!
